

Vi ligger altsaa — som Resumé — for de 7 af de nævnte 10 Varegrupper lavere sammenlignet med alle tre Lande. Kun for kunstige Gødningstoffer ligger vi højere end Sverige og Tyskland, for Træ ligger vi højere end Sverige, og endelig ligger vi højere med vore Kultakster end alle tre Lande.

Jeg mener mig herefter berettiget til at fastslaa, hvad jeg sagde, inden jeg kom ind paa Tallene, at vi indtager en endog meget smuk Stilling med Hensyn til vore Fragttakster i Sammenligning med de tre Lande, hvis Valuta længe har været i Ro, og hvis øvrige Prisniveau vi stræber at komme ned til, og jeg fastslaar, at der ikke er nogen saglig eller rimelig Begrundelse, hvis man ikke vil ødelægge Banernes fremtidige Økonomi indenfor Statshusholdningen, for at kræve generelle Takstnedsættelser, være sig for Person- eller for Godsbefordring. Hvis andre Udgifter herhjemme laa paa et sammenlignelsesvis lignende Niveau, vilde Krisen ikke eksistere.

For Befordringen af levende Dyr har det paa Grund af de paa dette Punkt værende store Forskelligheder i de enkelte Landes Tarifsystemer ikke ladet sig gøre at opstille nogen tilsvarende Sammenligning, men vi har her hjemme det Indtryk, at Taksterne for levende Dyr kan trænge til en Revision i nedadgaaende Retning, og en saadan er, som tidligere bebudet, under Forberedelse. Den kan ventes omkring Nytaar, og den vil antagelig indeholde mellem 20 og 25 pCt.s Nedsættelse.

Det ærede Medlem Hr. Rode har karakteriseret min Takstpolitik for Statsbanerne som tøvende, uden Mod, uden Linie og uensartet. Jeg maa til Gengæld beklage den Skade, det ærede Medlems Agitation i det forløbne Aar har gjort. Den har gjort Skade, fordi den har givet Patientten, Krisen, højere Temperatur, end Patientens Tilstand nødvendiggjorde. Den har gjort, at den almindelige Uro er vokset, at Kravet om Takstnedsættelser efterhaanden er rejst fra alle mulige Sider, og at Forestillingerne om den mulige Virkning af en Takstnedsættelse, som af det ærede Medlem Hr. Rode opfattes som et Universalarkanum, overvurderes rent ud i det blaa. Jeg vil gerne have Lov til at nævne et enkelt Eksempel herpaa.

Industriraadet har siden i Sommer Gang paa Gang fremsat Krav om en Takstnedsættelse for Kul, en Nedsættelse fra den nuværende Takst 6 til den laveste Takst 7 — det er en Nedsættelse, der svarer til op imod 20 pCt. —, og naturlig-

vis uden at det er givet mig skriftligt, har jeg mundtlig under den stærke Agitation fra Raadet faaet det Indtryk, at en saadan Nedsættelse næsten vilde redde den danske Industri fra Undergang. Det vilde koste Banerne 800 000 Kr. at foretage denne Nedsættelse, og 800 000 Kr. er mange Penge for Banerne, men det er paa den anden Side naturligvis ikke nogen Herregaard, hvis det endelig gjaldt saa meget for den danske Industri.

Vi har i Anledning af dette Krav anstillet visse Betragtninger og foretaget visse Undersøgelser og Beregninger. Statsbanernes Kulfragter — det vil de Herrer alle sammen kunne forstaa — vedrører kun en meget lille Del af den danske Industri; Kullene kommer jo søværts hjem til de allerfleste Virksomheder, idet disse overvejende ligger i Havnebyerne. Dernæst omfatter Statsbanernes Kultransporter ogsaa Husholdningskul, og det er altsaa kun en Del af de 800 000 Kr., der vilde komme de Industrivirksomheder til gode, som, fordi de ligger inde i Landet, maa bruge Banerne til deres Transporter. Ved Henvendelse til forskellige af disse Virksomheder har man derfor søgt oplyst, i hvilket Forhold Kulfragten stod til Bruttoværdien af de paagældende Virksomheders Aarsproduktion, og man har fundet, at dette Forhold, som rimeligt er, er højst forskelligt. I visse Arter er Forholdet saaledes, at Kulfragten kun er 1:2400 af Aarsproduktionens Værdi, ved andre Virksomheder af anden Art 1:350, og dér, hvor Kulfragterne spiller den største Rolle — som man for øvrigt kunde vente sig —, i Teglværksindustrien, svarer Kulfragterne til omtrent 1:90 af Produktionens Værdi. Men hvis man nu tager disse Teglværksindustrier, hvor en Fragttættelse altsaa vilde spille ind med størst Virkning, saa faar man som Resultat, at den ønskede Nedsættelse af Kulfragterne fra Takst 6 til Takst 7, altsaa med op imod 20 pCt., vilde lette Teglværkernes Produktion og muliggøre et Prisfald af 10 Ø. pr. 1000 Sten. Til et af Banernes smaa Tjenestemandshuse medgaar der 22 000 Mursten, og man vilde altsaa paa et saadant Hus' Opførelse faa en Lettelse af 2 Kr. 20 Ø.

Industriraadets Henvendelse er altsaa paa dette Punkt ganske hen i Vejret. For Banernes Vedkommende kommer imidlertid hertil, at en Nedsættelse af Kulfragten uvægerlig vilde medføre en yderligere Nedsættelse af Fragten for Tørv. Tørvindustrien har allerede været fremme i sin Presse og har sagt, at den i og for sig